

ODVJETNIČKI URED MARKO PLAVETIĆ

Ivana Gorana Kovačića, Karlovac, OIB: 54955106285
e-mail: info@odvjetnik-plavetic.com; web: www.odvjetnik-plavetic.com
tel: 047 639 721; mob: 099 35 77 412

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

Na broj: P Ob-1317/2025

Tužiteljica: Iva Marta Dujanić, OIB: 14647781842, Ulica Augusta Harambašića 52, 10431 Strmec (Sveta Nedelja)

Tuženik: Alen Subašić, OIB: 93691261787, Lušćić 59, 47000 Karlovac, zastupan po punomoćniku Marku Plavetiću, odvjetniku u Karlovcu, Ivana Gorana Kovačića 3

ODGOVOR NA TUŽBU

1x punomoć, prilozi

I. Tuženik ovim putem obavještava naslovni sud kako je za zastupanje u ovom predmetu opunomoćio Marka Plavetića, odvjetnika u Karlovcu, Ivana Gorana Kovačića 3 te moli da se daljnja dostava svih pismena vrši na njegovu adresu.

DOKAZ:

- punomoć

II. Tuženik ovim putem u zakonskom roku podnosi Odgovor na tužbu koju je zaprimio 03. veljače 2026. godine.

III. Tuženik prije upuštanja u raspravljanje ističe **prigovor mjesne nenadležnosti** s obzirom da je prebivalište tuženika na adresi Lušćić 59, odnosno na području nadležnosti Općinskog suda u Karlovcu.

IV. Tuženik u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev.

V. Tužiteljica i tuženi sklopili su brak dana 13. studenoga 2021. godine. U tom braku rođeno je njihovo zajedničko dijete, maloljetna Chiara Subašić, OIB: 18048873508, s prebivalištem na adresi Lušćić 59, Karlovac. Brak stranaka trajao je do 13. studenoga 2023. godine, kada je sporazumno razveden temeljem rješenja Općinskog suda u Karlovcu, poslovni broj R1 Ob-463/2023. Navedenim rješenjem, između ostaloga, potvrđen je Plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi nad maloljetnom Chiarom Subašić, te je utvrđena obveza uzdržavanja djeteta od strane majke, ovdje tužiteljice, u iznosu od 173,00 EUR mjesečno.

DOKAZ:

- Rješenje Općinskog suda u Karlovcu, posl.br. R1 Ob-463/2023

ODVJETNIČKI URED MARKO PLAVETIĆ

Ivana Gorana Kovačića, Karlovac, OIB: 54955106285

e-mail: info@odvjetnik-plavetic.com; web: www.odvjetnik-plavetic.com

tel: 047 639 721; mob: 099 35 77 412

- Plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi

Unatoč postojanju pravomoćne i ovršne sudske odluke kojom je utvrđena obveza uzdržavanja, tužiteljica svoju obvezu uzdržavanja u cijelosti ignorira te istu **nikada nije izvršavala, niti je u bilo kojem razdoblju uplatila ijedan iznos na ime uzdržavanja maloljetne Chiare.**

DOKAZ:

- Očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje

Posebno se ističe da tužiteljica svoju obvezu nije izvršavala niti u razdoblju prije začeca, odnosno rođenja djeteta iz druge veze, na koje se sada poziva kao na navodni razlog neplaćanja. Tužiteljica pritom navodi da zbog činjenice da je rodila drugo dijete te da ostvaruje isključivo roditeljsku naknadu, nije u mogućnosti uzdržavati maloljetnu Chiaru, dijete iz prijašnjeg braka, međutim predmetni navodi ne mogu opravdati potpuno izostajanje izvršavanja zakonske i sudskom odlukom utvrđene obveze uzdržavanja.

Tužiteljica je dana 20. listopada 2025. godine podnijela tužbu naslovnom sudu kojom traži da ju se oslobodi obveze uzdržavanja ili da joj se obveza smanji, navodeći da je nezaposlena, da nema vlastita primanja, da prima roditeljsku naknadu jer je prije devet mjeseci rodila drugo dijete u novoj vezi te da njezin sadašnji partner također nema primanja. Tuženik ističe kako takvi navodi ne predstavljaju zakonski niti životno opravdan razlog da se tužiteljicu oslobodi obveze uzdržavanja vlastitog maloljetnog djeteta, osobito uzimajući u obzir činjenicu da tužiteljica tu obvezu ne izvršava već dulje vrijeme, a ne tek od nedavno, kao što je prethodno spomenuto.

Sukladno načelu prvenstvenoga prava roditelja da skrbe o djetetu te dužnosti tijela da im pružaju pomoć iz čl. 6. Obiteljskog zakona (NN 103/15, 98/19, 47/20, 49/23, 156/23; dalje u tekstu: ObZ), roditelji prije svih imaju pravo, dužnost i odgovornost skrbiti se o djetetu. U tom smislu, obveza uzdržavanja maloljetnog djeteta predstavlja zakonsku i prioritetnu obvezu roditelja. Roditelj koji ne stanuje s djetetom ne može jednostavno prestati uzdržavati dijete pozivajući se na vlastite okolnosti, osobito kada iste nisu dokazano trajne niti takve da bi u potpunosti isključile njegovu radnu sposobnost. **Posebno je neprihvatljivo što tužiteljica u tužbi ne predlaže realno i zakonito rješenje, nego traži oslobođenje ili daljnje smanjenje obveze, iako već sada ne plaća niti iznos koji joj je pravomoćno utvrđen.**

Tužiteljica se u tužbi, kao što je prethodno izneseno, poziva i na činjenicu da ima drugo dijete rođeno u novoj vezi, pokušavajući time opravdati neplaćanje uzdržavanja djeteta iz prethodne veze. Tuženik naglašava kako činjenica da tužiteljica uzdržava drugo dijete s kojim stanuje ni na koji način ne znači da se može osloboditi obveze uzdržavanja djeteta koje s njom ne stanuje. Upravo suprotno, ObZ u čl. 310. st. 1. jasno razlikuje način ispunjavanja obveze uzdržavanja. **Tužiteljica dijete s kojim stanuje uzdržava kroz svakodnevnu skrb, ali dijete koje ne živi s njom dužna je uzdržavati novčano.** Stoga je potpuno pogrešno i pravno neutemeljeno da tužiteljica pokušava svoju obvezu prema djetetu koje ne živi s njom svesti na nulu ili na simboličan iznos.

ODVJETNIČKI URED MARKO PLAVETIĆ

Ivana Gorana Kovačića, Karlovac, OIB: 54955106285

e-mail: info@odvjetnik-plavetic.com; web: www.odvjetnik-plavetic.com

tel: 047 639 721; mob: 099 35 77 412

U tom kontekstu, tuženik ističe i da tužiteljica već sada ima utvrđenu obvezu u iznosu od 173,00 EUR mjesečno, što je iznos koji je već ispod zakonskog minimuma. Naime, čl. 314. ObZ – a propisuje minimalne iznose uzdržavanja, a Odlukom o minimalnim novčanim iznosima potrebnim za mjesečno uzdržavanje djeteta za 2025. godinu utvrđeno je da minimalni iznos uzdržavanja za dijete do 6 godina iznosi 17% prosječne neto plaće, odnosno 224,00 EUR. **Iz navedenog proizlazi da je tužiteljici već sada utvrđena obveza u iznosu nižem od zakonskog minimuma, a ona ni takvu obvezu ne izvršava.** Tuženik smatra da u takvoj situaciji tužiteljica nema nikakvu osnovu tražiti dodatno smanjenje ili potpuno oslobođenje, jer bi to bilo izravno protivno svrsi instituta uzdržavanja i interesu djeteta.

Tuženik nadalje ukazuje da se prilikom utvrđivanja mogućnosti roditelja za plaćanje uzdržavanja ne promatra isključivo trenutačna neto plaća, već i drugi prihodi, imovina te opća radna sposobnost i mogućnost stjecanja prihoda. U tom smislu tuženik se poziva na sudsku praksu Županijskog suda u Zagrebu, posl.br. GŽ Ob-59/2024 od 19. veljače 2024. godine, prema kojoj je zauzeto pravno shvaćanje da je roditelj s kojim dijete ne živi dužan doprinositi uzdržavanju djeteta, a visina obveze se ne utvrđuje samo na osnovu neto plaće roditelja, nego i svih drugih prihoda i imovine s kojom roditelj raspolaže. Iz navedene sudske prakse jasno proizlazi da se roditelj ne može jednostavno pozvati na nezaposlenost ili formalno niska primanja, već se mora sagledati stvarna mogućnost rada i ostvarivanja prihoda, kao i eventualni drugi izvori sredstava.

SUDSKA PRAKSA:

- Sentenca Županijskog suda u Zagrebu, posl.br. GŽ Ob-59/2024

VI. Slijedom navedenog, te u skladu s načelom prvenstvene zaštite dobrobiti i prava djeteta, tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti i naložiti tužiteljici isplatu troškova parničnog postupka tuženom, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

U Karlovcu, 12. veljače 2026.

Tuženik po:

Prilog:

- Punomoć
- Rješenje Općinskog suda u Karlovcu, posl.br. R1 Ob-463/2023
- Plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi
- Očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje
- Sentenca Županijskog suda u Zagrebu, posl.br. GŽ Ob-59/2024